

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslanih naročilne se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 77

V Gorici, v petek 4. novembra 1927

Leto X.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Ri. va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Nova društvena soba.

Društveno življenje v naši deželi je skoro docela ponehalo. Društvene sobe, v katerih je vladal prej večer za večerom živahen vrvež, so zapuščene. Fantje in dekleta, ki so z vsem srcem viseli na svojem društvu in se niso plašili nobenih žrtev in nobenega truda, da so dvignili ugled svoje prosvetne matice, se sedaj večkrat dolgočasijo in včasih po nemarnem ubijajo dragoceni čas. To pa ne sme biti! Mi moramo pregnati dolgočasje iz naših domov in moramo v kali za tretji vse nerodno ponašanje, ki se je ponekod že začelo bahavo šopiriti. Vsaka naša hiša mora postati sedaj društvena soba. Poskrbeti moramo, da nam bo nudila rodna hiša vsaj del onega, kar nam je prej nudilo društvo.

Premotrimo kratko, na kakšnih temeljih je bilo zgrajeno naše društveno delo.

Vodilna smernica vsega našega prosvetnega gibanja je bil krščanski svetovni nazor. Vzeli smo si ga za svoje vodilo, ker smo se globoko zavedali, da ohranimo lahko samo na podlagi krščanske resnice svoje ljudstvo zdravo, krepko in sposobno za življenje. Zato nam ni zadoščevalo, da bi se krščanska resnica propovedovala samo v cerkvi in z njeno samo naše versko mišljenje. Mi smo hoteli, da bodi krščanska resnica vogelni kamen vsega našega notranjega in zunanjega življenja. Iz vsega našega mišljenja, čustvovanja in delovanja mora odžarjati odrešljiva beseda božja. To je bil naš delovni program. Zato smo ustanovili društva in smo potem njih skušali udeležiti svojo veliko

zasnovo. Naša društva so imela nekega apostolsko nalogo.

Vse delo, ki se je vršilo po naših društvih, je bilo usmerjeno po tem pravcu. Čtivo, ki ga je imela na razpolago mladina, je moralo biti v moralnem oziru neoporečno in ni smelo nikdar biti v nasprotju z našim verskim prepričanjem. Predavanja bodisi takega ali takega značaja, so morala tudi vedno biti v skladu z našim vrhovnim načelom in so morala po možnosti prikazati, kako nudi krščanska misel najsilnejšo oporo vsemu zdravemu gospodarskemu, socialnemu, prosvetnemu in sploh vsemu javnemu življenju. Z eno besedo: vse izobraževalno in vzgojno delo, ki se je vršilo po naših društvih je bilo posvečeno širitvi in poglobitvi krščanskih načel. Saj je vendar v nas vseh neomajno prepričanje, da brez teh načel ne bomo imeli značajnih, poštenih, požrtvovalnih ljudi, ki bi tudi v najtežjih vihratih stali rami ob rami.

To vzgojno in izobraževalno delo, ki so ga vršila naša društva, mora preiti sedaj na naše domove, na naše družine. Vemo, da naloga ni lahka, toda vemo tudi, da je v naših vrstah toliko klenega zrna, da tiči v našem ljudstvu toliko skritih zakladov, da bomo premagali vse težkoče. Dobrih časopisov nam ne manjka, lepih knjig nam bodo prihodnji tedni tudi nasuli v hiše, deklamacije in nastopi bratcev in sestric se bodo tudi vdomačili in nova društvena sobica bo vršila svojo sveto dolžnost. Zganimo se samo hitro, da nas ne premami lahko miselnost in užitek željni svet in nas ne potegne v svoje motne kaluže!

Kaj se godi po svetu?

V teh lepih jesenskih dnevih, ko solnce ne pripeka več tako močno in ne suši možganov, se v vseh političnih središčih sveta začnejo živahno gibanja. Državne zbornice so odprle svoja vrata, povsod se pripravljajo k novemu delu. Tam kjer državnih zborov še niso otvorili, tam pa zborujejo stranke in pretresajo, kakšno politično smer naj zavzamejo v bližnji bodočnosti. Prihodnjo pomlad bodo najbrž volitve v Nemčiji, Franciji in Angliji, mogoče tudi v Belgiji. V Angliji je zborovala delavska stranka (laburisti); tudi konservativna in liberalna stranka sta že določili svojo smer. V Nemčiji je bil posebno vreden katoliški shod v Dortmundu, kjer je tudi centrum začrtal svoje bodoče delo. V Rusiji se pripravljajo na kongres stranke, ki bo v decembru in na katerem bodo reševali vprašanje komunistične opozicije. 23. okt. pa so začeli zborovati avstrijski socialni demokratje.

Zborovanje je otvoril dunajski župan Seitz. Navzoči so bili tudi zastopniki dunajske socialistične internacionale. Najznamenitejši govorniki so bili dr. Friderik Adler, dr. Otto Bauer in dr. Karl Renner. Adler je tajnik socialistične internacionale. Govoril je o položaju v inozemski socialni demokraciji. Posebno pažnjo je posvetil boljševizmu. Rekel je, da enotno delavsko gibanje tako dolgo ne bo mogoče, dokler bodo boljševiki vztrajali v

svoji nestrpnosti in pri gospodovanju manjšine nad množicami. Komunisti so postali neznatna količina, vladati hočejo pa kljub temu. Nato sta govorila še ostala dva, ki sta se v izvajanjih precej razlikovala. Sledeče dni so prišli do besede tudi zastopniki iz posameznih dežel. Eno najvažnejših vprašanj, ki so jih obravnavali, je bilo vprašanje sodelovanja s krščanskimi socialci v vladi. V zaključni resoluciji, ki so jo zborovalci soglasno sprejeli, se zrcali odločitev proti sodelovanju. Tisti odstavek se glasi: »Kongres ugotavlja, da je Sciplov način vladanja nezdržljiv v gospodarskimi, socialnimi in kulturnimi interesi delavstva in da ograža nemoten demokratičen razvoj republike in s tem tudi nemoten razvoj ljudskega gospodarstva.« Avstrijski socialni demokratje torej ne pojejo tako kmalu v vlado, kajti msgr. Seipel utegne še dolgo ravnati državno krmilo. To je najvažnejši del resolucije. Drugi odstavek se bavi o razoroževanju, z disciplino v stranki in z drugimi manjšimi vprašanji. Zborovanje se je zaključilo 1. novembra.

Skoro istočasno so zborovali francoski radikalci.

Tudi to zborovanje je pretresovalo vprašanje poti, po kateri naj hodi stranka v bodoče. Na kongresu sta bili zastopani dve struji. Prva, kateri je načeloval znani Franklin Bouillon (izg. Bujon), je zago-

varjala dosedanje zvezo z nacionalisti, oziroma poglobitev te zveze. Ta struja je ostala v neznatni manjšini. Druga struja pa, pod vodstvom mož kot Sarraut (Saró), Caillaux (Kajó), Herriot (Erió), je zahtevala, naj radikalna stranka podpira levičarske stranke, ki so za mednarodni mir in za prijateljske sporazume. Zajemljive so besede bivšega finančnega ministra Caillaux-a: »Mnogo nevarnejša nego socialistična politika je politika z nacionalističnim značajem.« V tem smislu je izvenela tudi resolucija o zunanji politiki, ki zahteva trdno mirovno politiko nasproti Nemčiji. Ta resolucija je bila sprejeta z velikansko večino 2000 glasov proti 100 glasovom pristašev Franklina Bouillona. Tudi novi predsednik stranke poslanec Daladier je izrazil pristaš mirovne misli. Potek tega kongresa bo tudi na Nemčijo ugodno vplival.

Španski državni zbor

ako ga smemo tako imenovati, ker ni izvoljen, ampak imenovan, je v nedeljo zvečer imel svojo prvo redno sejo. Takoj pri otvoritvi se je pokazalo, da v Španiji ni vse tako v redu, da ljudstvo ni tako zadovoljno, kot je dozdaj razglašal diktator Primo de Rivera. Mnogo poslancev je govorilo in — kolikor dovoljuje strogi poslovni red — ostro kritiziralo vlado. Vseučiliški profesor Saenz Rodriguez je naslovil na naučnega ministra interpelacijo o preuredbi gimnazijskega pouka. V govoru, s katerim je svojo interpelacijo utemeljeval, je ministrovo uredbo imenoval neverjetno. Zbornica mu je pritrjevala. Nato se je oglašil k besedi v isti stvari še neki drugi poslanec. Predsednik mu je ni hotel dati, naker se je pričel prepir med poslancem, predsednikom zbornice in diktatorjem. Primo de Rivera je razburjen poskočil in zaklical, da je ubogljivost in pokornost prva dolžnost vsakega dobrega državnega poslanca. Nato so govorili tudi o krizi v rudarskih revirjih. Tudi so govorniki ugotovili, da je Španija pod diktaturo zelo zaostala.

Seja je trajala štiri ure. Bila je zelo poučna. Dokazala je, da danes diktatura enega človeka ne more uspešno in dobro vladati Španije. V tej seji je vlada prvič po revoluciji naletela na močan odpor. Celo sam Primo de Rivera je bil presenečen. Ko so mu pa očitali, da omejuje svobodo govora, je zaklical: »Ako vam to ne ugaja, pridejo trše odredbe.« Vprašanje je seveda, ali bo mogel zaježiti odpor, ki si je v nedeljski seji državnega zbora prvič dal javno duška.

V Nemčiji.

Nemški državni zbor ima še vedno opravka z novim šolskim zakonom in s finančnimi vprašanji, ki izvirajo iz izvedbe tega zakona. Kot smo v »Goriški Straži« že pisali, se je za ta načrt zanimal tudi načelnik komisije za vojno odškodnino. Nemci so se radi tega zelo razburjali, češ, Gilbert Parker, tako se namreč tisti načelnik piše, se hoče vtikati v naše notranje zadeve, nam hoče kratiti pravico do šolske preuredbe. Stvar se je lepo pojasnila. Parker je menda na prošnjo finančnega ministra povedal svoje mnenje o sedanjem nemškem denarnem stanju. Pri tem je omenil tudi šolski zakon in obremenitev, ki je z njim združena. Ni pa hotel

prepovedati Nemcem šolskega zakon.

Načrt omenjenega zakona pa je zadel na odpor tudi pri katoliških učiteljih. Pravzaprav ne načrt sam, temveč smernice za udeležitev zakona, ki so bile pred kratkem objavljene. Učiteljem se je zdelo, da bodo prikrajšani v svojih pravicah, ako bodo tiste smernice obveljale.

Vsekakor so sedanje razprave o šolskem zakonu silno velikega pomena. Nemci bodo s svojo znano temeljitostjo natančno preudarili vse možnosti in potem izbrali, kar se jim bo zdelo najboljšje.

* * *

Ta kratek pregled političnega življenja v Evropi kaže, kako velike razlike so med razmerami v različnih državah. Vsaka država ima svoje posebnosti, vsaka svoje potrebe. Na splošno pa lahko rečemo, da misel prave demokracije in želja po trajnem miru močno prodirata v duševnost evropskih narodov.

Okno v svet.

Komunistična zarota na Bolgarskem.

Belgrajski časopisi pišejo, da so bolgarske oblasti v Sofiji odkrile veliko skladišče orožja in streliva, ki so ga prevratni elementi pripravili za bližnjo komunistično preskucijo.

Italijansko-francoski incident v Macedoniji.

V Skoplju v Macedoniji je pred tedno predaval v francosko-srbskem društvu francoski univerzitetni profesor Blondel. V svojem govoru se je dotaknil tudi notranjih razmer v Italiji in rekel, da fašistovska vlada tlači slovanske narodne manjšine. Navzoči italijanski konzul Lirdman je burno ugovarjal izvajanjem francoskega profesorja in mu ukazal, da se mora do šeste ure zvečer priti opravičiti na italijanski konzulat. Blondel tega menda ni storil. Zdi se pa, da ne bo hudih posledic.

Atentat na Grškem.

V nedeljo 30. oktobra je 25 letni natak Zafirij Gousios streljal na predsednika republike admirala Konduriotisa in ga zadel v glavo. Vendar bo Konduriotis v nekaj dnevih zdrav. Atentat menda ni ma političnega ozadja. Gousios se je hotel le maščevati, ker predsednik ni takoj ugodil neki njegovi prošnji za denarno pomoč.

Rusko-egiptovski spor.

Egiptovske oblasti so na zahtevo pomorske paroplovne družbe zaplenile ruski parnik »Čicerin«, ki je bil v aleksandrijskem pristanišču. Parnik bo družba pridržala kot odškodnino za ladjo »Costi«, ki so jo ruske oblasti zaplenile v Črnem morju. »Costi« je bil last egiptovske pomorske družbe, ki ga je kupila od generala Wrangla. Sovjeti pravijo, da Wrangel ni imel pravice prodajati rusko vojno brodovje.

V Romuniji

so ukinili cenzuro za poročila v inozemstvo. Položaj se je že ustalil. Razburjenje se je več ali manj poglelo. Preiskava proti bivšemu državnemu podtajniku Manoilu se ni končala. Zagovarjati se bodo morali tudi nekateri visoki častniki.

Rusija = Anglija.

Sovjetska vlada hoče menda zaplesti Anglijo v vojno. Zato se je zvezala s Turki. Skupno bodo napadli angleško interesno ozemlje, in sicer Turki, Irak, Rusi pa Perzijo. Ta vest je vzbudila po vsem svetu silno pozornost. Smatrajo jo kot odgovor na Chamberlainovo protisovjetsko rovarjenje.

Kemal paša

je bil soglasno zopet izvoljen za predsednika turške republike.

Opozicija v sovjetski Rusiji.

V okolici Moskve so zopet odkrili tajno tiskarno, ki jo je ustanovila opozicija. Vodja Grünfeld je pri zaslišanju izjavil, da se ravna po Leninovih navodilih za podzemeljsko delo.

Interpelacija o zunanji politiki.

Pribičević in Radić sta naslovila na zunanjega ministra nujno vprašanje o dogodkih v jugoslovanski zunanji politiki v teku zadnjega leta. Rada bi tudi vedela, kakšno stališče zavzema zunanji minister nasproti sosednim državam, posebno nasproti Italiji. Marinković še ni odgovoril na interpelacijo.

Grško-jugoslovanska pogodba.

V kratkem bodo v Atenah podpisali novo grško-jugoslovansko pogodbo. Prejšnja pogodba, ki jo je jugoslovanska vlada sklenila z grškim diktatorjem Pangalosom, je bila, kot znano letos v parlamentu zavržena. Vsebina in določbe sedanjega pogodbe še niso znane.

Državni zbor.

Državni zbor v Rimu se bo v začetku decembra zbral h kratkemu zasedanju.

Kanonik zaprt.

Kanonik Paolo Rolandi iz Savone je pridigal v cerkvi v Capannoli. V pridigo je menda vpletel besede, s katerimi je žalil kralja in vlado. Takoj po pridigi so ga orožniki odpeljali v okrajne zapore.

Črnogorska princezinja umrla.

V nedeljo 30. oktobra je umrla črnogorska princezinja Vera, sestra kraljice Helene.

Število žrtev na »Princezinji Mafaldi«.

Uradno poročilo ravnateljstva »Navigazione generale italiana« v Rio de Janeiro pravi, da so s parnikom »Princezinja Mafalda« utonili 304 ljudi.

Vseučiliški profesor Konrad Gini, ki je med rešenimi potniki, pripoveduje o nesreči sledeče:

Takoj, ko so potniki začutili prvi sunek, so planili proti poveljniku ladje in spraševali po vzroku. Poveljnik Guli jih je pomiril. Rekel je, da se je zlomila os propelerja, da pa se bo ladja vzdržala na površju. Kmalu nato pa se je parnik začel nagibati. Ladijsko moštvo ni moglo več zadržati razburjenih potnikov, ki so vdrli k rešilnim čolnom. Zmešnjava je bila velika. Ko so spustili čolne v morje, so opazili žalostno dejstvo, da so bili nekateri stari, prepereli in luknjičavi. Radi tega se jih je večina potopila. Zmešnjava je naraščala in ni ponehala niti, ko so dospeli na kraj nesreče rešilni parniki. Ladja se je potopila, ker je voda vdrila v njeno notranjost.

Profesor Gini je odšel s potapljačje ladje eno uro pred potopom.

Znižanje poslanskih dnevnic.

Jugoslovanski finančni minister Marković je predlagal, naj se dnevnica odškodnina poslancev zniža od 300 na 200 dinarjev. Svoj predlog utemeljuje s potrebo po varčevanju.

Harden umrl.

V Švici je 30. oktobra umrl znameniti nemški časnikar in publicist Maksimiljan Harden. Bil je eden najvplivnejših nemških političnih kritikov sedanjega in polpreteklega doba. Star je bil 66. let.

Italijanski podkonzulat na Sušaku.

Vlada je ustanovila podkonzulat na Sušaku. Podredila ga je zagrebskemu generalnemu konzulu.

Prvi japonski škof.

30. oktobra je papež v cerkvi sv. Petra v Rimu posvetil prvega japonskega škofa msgrja Hayasaka.

Železniška nesreča v Jugoslaviji.

Na progi Mostar-Sarajevo je v sredo 26. oktobra skočil s tira tovorni vlak in padel v 50 metrov globok prepad. Dva železničarja sta mrtva. Razbitih je sedem vagonov. Poškodovan je tudi most, preko katerega je vlak vozil.

Nov atentat v Štipu.

V torek zvečer sta dva neznanca v Štipu ustrelila trgovca Gavrilovića in njegovega sina. To pot pa ne gre za političen umor, naperjen proti Jugoslaviji, ampak za nasprotje med macedonskimi četaši in macedonskimi avtonomisti.

Lovski kongres.

Preteklo soboto se je v Ljubljani vršil kongres jugoslovanskih lovcev. Udeležile so se ga znamenite osebnosti, n. pr. bivši minister dr. Stojadinović, dr. Ivan Lavrenčič in drugi.

Grob v gori.

Ruski starinoslovec profesor Kozlov je po 20 letnem iskanju v azijski puščavi Gobi odkril grob velikega mongolskega osvojevalca Džingiskhana. Kana so pokopali v notranjosti neke gore. Položili so ga v srebrno rakev. Poleg groba so položili pokojnikovo orožje in velikanke zaklade. V predsobi strazijo tiger, lev in konj. Odkritje profesorja Kozlova je za zgodovinarje silno važno.

Vihar v Angliji.

Pretekli teden je po otokih okoli Anglije divjal hud vihar, ki je povzročil veliko škodo. Tudi mnogo ljudi je mrtvih. Število cenijo na šestdeset. Sploh je to leto pravo leto viharjev in povodnji.

Pretep na borzi.

Na budimpeštanski borzi sta se te dni dva juda prav prijateljsko pomenkovala o kupčiji. Nesreča pa je hotela, da je v pogovor zašla tudi točka, o kateri se nista mogla strinjati. Da bi svoje nazore v tisti stvari spravila v sklad, sta se začela obdelovati v pestmi. Prepiru je naredila konec policija.

PRISTNI. TROPINOVEC IN BRINJEVEC DOBITE VEDNO PRI »ZADRUŽNI ŽGANJEKU« HI« V DORNBERGU.

DNEVNE VESTI.

Smrtna kosa.

Na vernih duš dan zjutraj v ranih urah je nepričakovano premislil g. Fr. Bajt, bivši šolski ravnatelj v Solkanu, ki je zadnja leta opravljal tajniško poslovanje v Vogrskem. Zadel ga je kap na možgane. Dosegel je 72 let in je bil do zadnjega zelo čil in krepak. Pred leti se je živahno udeleževal v našem javnem življenju. Zlasti v učiteljskih krogih je bil zelo spoštovan in priljubljen. Izvoljen je bil zato tudi za predsednika Učiteljskega društva in je bil tudi zastopnik učiteljstva v okrajnem šolskem svetu. Zadnja leta je stanoval z družino v Gorici, kjer se je danes, v petek, popoldne vršil tudi pogreb. Delavnemu možu naj bo lahka domača zemlja, katero je iskreno ljubil. Preostali naše sožalje.

Novi šolski proveditor.

V Trst je dospel novi šolski proveditor profesor Mondino. Svoje posle je že prevzel.

Razpuščena knjižnica.

»Edinost« poroča, da je tržaški prefekt razpustil »Ljudsko knjižnico« na Proseku. Ukup je utemeljil s tem, da sedelovanje knjižnice ni strinjalo z narodnim redom.

Pazite na denar!

Ponekod kroži kovan denar, ki ima pokvarjen liktorski znak. Ker je liktorski znak državni znak, zato je poškodovanje kazniv prestop. Istotako je kaznivo tudi oddajanje takega denarja. Posebno železniška uprava ima naročilo, naj strogo pazi.

Večerna nadaljevalna šola.

Pouk v večerni nadaljevalni šoli za trgovske vajence na tukajšnji trgovski šoli se prične v ponedeljek 7. novembra ob 6½h zvečer.

Protestantizem na Slovenskem.

Letos je minilo 400 let, odkar so se v Ljubljani začeli pojavljati luterani. Zbirali so se okrog Matije Klombnerja. Kmalu je pristopil k njim tudi prvi slovenski pisatelj Primož Trubar, ki je enkrat tudi v Gorici pridigal. Proti koncu 16. stoletja je pa protestantizem izginil iz naših dežel.

Za izseljence.

Ministrski predsednik je odpravil ugodnost polovične vožnje na železnicah od doma do meje za ljudi, ki se hočejo izseliti. Nasprotno pa je za tiste, ki se vračajo v domovino, znižal železniško vozno ceno od meje do doma na eno četrtino.

Železniška nesreča.

Na privatni železniški progi Bari-Locorotondo v južni Italiji sta proti koncu preteklega tedna trčila osebni in tovorni vlak. Šest ljudi je mrtvih, osemdeset ranjenih. Radi te nezgode je v Bariju odpadla proslava fašistovske revolucije.

Za šahovsko prvenstvo.

Pred kratkim smo poročali o boju za svetovno šahovsko prvenstvo, ki ga bijeta v Buenos Airesu Capablanca in Aljehin. Dosedaj sta igrala 22 partij. Aljehin je dobil 4, Capablanca 2. Vse druge so neodločene. Dvoboj bosta končala, ko bo eden izmed tekmovalcev dobil šest partij.

Magajna Bogomir.

Pepelka.

Sree, ki mu je zastalo v prvih treh nutkih, je zatrepetalo v njem. V dušo mu je planila moč. Ni pomislil na butajoče valove, niti na pečine, ob katerih se lahko zdrobi telo, kot da je iz testa. Zagnal se je v morje, premagal prvi val, ki ga je hotel zagnati ob čer in plaval z jeklenimi mišicami naprej, naprej proti beli pegi, ki jo je premetaval valovje in tiralo naprej proti globinam smrti.

»O Bog, daj mi moči za pol ure, samo za pol ure!...«

Dospel je, zagrabil roko, ki je iskala po opori in plaval nazaj. Dospel je do čeri in se oklenil z mišicami ostrine, ki mu je rezala v meso, stisnil celo telo k skali, kot da hoče zemlje, življenja, dvojnega življenja. Val se je opotekel nazaj, da naskoči z novo močjo. Julij je dvignil telo deklice in ga položil na breg. Njega na je val odtrgal in ga v prihodnjem hipu s silnim udarcem vrgel na skalo. Obležal je omamljen poleg deklice.

Burja je tulila in razganjala oblake, ki so se kot zmaji utapljali v morje. Sij mesečin je barval vode in bregove in mesto v ozadju. Bel galeb se je opotekel v vetru in ho-

tel visoko, da zažari kot zvezdica v zlati svetlobi.

Ko je odprl oči, je klečala deklica ob njem. Držala ga je za roko in ga gledala z očmi, ki so gorele v joku. Njen obraz je bil blede in upadel, kot da je z ustnicami srkal le pelin v razvlečenju. Ko se je dvignil, se je razvedril dekletu obraz v novo upanje.

»Kdo si, dekle! Kaj ti je leglo v dušo, da si silila v samomor, za katerim je le neskončna tema, brez upanja, brez luči. Saj je še lepo tvoje telo in morda ti je komaj dvajset let.«

Dekle ga je gledalo in zajokalo glasno.

»Pripoveduj, kaj te je gnalo v smrt. Ali si ti tudi naša, ali si tudi ti Pepelka, ena izmed mnogih?«

»Ne bom silila več v smrt, kajti plemenite so tvoje oči in vem, da mi boš, prvi na tujem, povedal kaj ljubega, lepega. Kdo sem jaz?«

»O, nekoč mi je bilo Anica ime. Bila sem otrok, pastirica na planotah Komna. Da, Anica mi je bilo ime takrat, ko sem v solncu trgala cvetje na tratah in je moja pesem šla preko ograd, kadunj in borovih gozdov. Lep je bil čas, ko sem bila enaka rožam in sem se še znala smejati. Vzbrstelo je moje telo. V srce je prišlo hrepenenje in hotela sem vedeti, kaj je onstran bregov,

ki so kot zid ograde mejili obzorje. Šla sem na zapad in zagledala pod seboj mesto, ki je žarelo v zlatem solncu. Od takrat se je žalost naselila v me. Gledala sem od daleč v zlato in ob njem spoznala, da je črn moj kruh in hrapav, kot da se ga drži raskava koža očetove roke, ki je z rovnico rvala za njim v dno kamenite dolinice in da je pojen kruh s solzami matere, ki ga je mesila v času, ko je bilo njeno telo s trpljenjem in jetiko prenojeno. Videla sem zlato v daljavi in gledala kruh, ki je bil pečen na trpljenju in zato je umrla vesela Anica v meni. Ni več donela moja pesem preko gmaine in ko sem v večerih sedela poleg očeta in matere, sta me gledala tiho, kot da sta slutila, kaj je prišlo v moje srce. V izbi sem sanjarila v noč. Večer za večerom se je porajalo na novo v meni zlato mesto ob morju. Šepetala sem sama sebi: Lepa si, Anica, in vendar si kot Pepelka. Trpljenje je usojeno tudi tebi. Tudi ti se boš sušičava sklanjala nad črno moko ter jo pojila s solzami.

Videla je mati mojo misel, spoznal jo je oče. Njegov glas je bil čudnobridkosten, ko je stopil k meni in govoril: »Le pojdi, Anica! Niso več dobri časi sedaj. Morda pridejo dnevi, ko ne bo niti črne moke, da bi jo mesila. Le pojdi,

kamor te žene duša in Bog naj bo s teboj!« Tako je govoril oče. Mati pa me je poljubila brez besede in videla sem, kako se je njeno izsušeno telo sesedlo na klop ob ognjišču, kot da ne bo več besede iz njega.

Šla sem in ko sem stopila na kamenite ulice, po katerih je vrvelo hrupno življenje, je izginila žalost iz duše. »O, lepo je tu. Prisluži la bom zlata in poklicala očeta, mater, naj prideta, da jima bo vsaj v zadnjih dneh dobro v življenju.«

Stopila sem v prvo hišo. Vesel mi je bil obraz in polno upanja srce. Pa mi je nepoznana mrzla beseda udarila v dušo in svileni hrbet se je obrnil proti meni. Šla sem od hiše do hiše. Upanje se je spreminjalo v bridkost. Povsod ista mrzla besedica — Ne. Ko sem v žalosti sedla na klop ob morju, je prišla mimo gospa. Ustavila se je, me opazovala in naenkrat je postal njen obraz prijazen. »Pojdi z mano, deklica! Gotovo iščeš službe. Dobro ti bo pri meni.«

Šla sem v hišo, visoko in neprijazno. Na rebri je stala in ni bilo solnce v njej, ni bilo zlata, ki sem ga gledala z gore. Delala sem vsak dan od jutra v noč in ni mi bilo več Anica ime, kajti gospa me je imenovala Annetta in tako me je zval tuji gospod Beppo, ki je stanoval v

Iz širokega sveta.

Pogreb Zena bega

je bil zelo veličasten. Udeležil se ga je tudi predsednik republike Ahmed Zogu. Pravijo pa, da je policija zabranila udeležbo pokojnikovim pristašem.

Zanimiva obletnica.

30. oktobra 1905. je ruski car Nikolaj II. izdal ustavo in manifest, v katerem določuje, da se v Rusiji ne sme izdati noben zakon brez privoljenja dume (državnega zbora). Do takrat je bila Rusija absolutistična država.

Po 77 letih.

Te dni so našli v moskovskem arhivu zaprašene dokumente, na podlagi katerih je bil pojasnjen umor, izvršen pred 77 leti. Hladnega jesenskega jutra leta 1850. so našli francosko krasotico Luizo Simon-Demanche na periferiji Moskve umorjeno. Sum je padel takoj na njenega ljubimca, ruskega plemiča Aleksandra Sovkova-Kobilina, ki so ga vtaknili tudi v preiskovalni zapor. Čez dalje časa so bili aretirani štirje sluge umorjene devojke, plemiča pa so izpustili. Sluge so bili končno tudi obsojeni. Šele sedaj se je izkazalo, da je umoril Simon-Demanchevo Sovkovo-Kobilin, da pa je njegova mati podkupila s 30.000 rublji sodnike ter se dogovorila z njimi, da so obsojili nedolžno služinčad, Sovkovo-Kubilin je ubil svojo žrtev v hipnem afektu, medtem ko sta se prepirala radi grofice Nariškinove, ki se je pozneje poročila z Dumas-om mlajšim. Sovkovo-Kobilin je postal pozneje uvaževan pisatelj. Posebno priljubljene so bile njegove komedije.

Iz Amerike se je vrnil, da odsedi kazni.

V Senti so zaprli po nalogu subotiškega državnega pravdnštva delavca Bovško-Plavšiča. Obsojen je na mesec dni zapora, ker je ukradel nekemu odvetniku v Senti 1100 dinarjev. Omenjeno vsoto je namreč odvetniku dolgoval. Ko ga je odvetnik tirjal, mu je denar prinesel, v neopaženem trenutku pa zopet ukradel ter jo z denarjem in pobotnico odkuril. Odvetnik ga je ovadil zaradi tatvine. Plavšič je bil nato obsojen na mesec dni zapora. Predno pa je kazni nastopil, je dobil potni list za Ameriko ter nenadoma tudi odpotoval v »obljubljeno deželo«. V Amsterdamu pa ga

sosednji sobi. Ni bil star, toda čudnogubav mu je bil obraz, kot da je obraz starca. Vodene oči so srepo begale za menoj in skrivala sem se, ko je prihajal po stopnicah. Prinašal je gospodinji zame igračke, ki sem jih metala zamazanim otrokom na sivem dvorišču.

Čez leto dni sem šla prvič domov. Pokopavali so mater. Po pogrebu sem videla, da hodi oče sključen ob palici in da mu je povešena čeljust, kot da visi smrt na njej. »Kako ti je, Anica,« je vprašal. Ni bil vesel njegov glas, kajti videl je, da niso več rdeča moja lica, da je udrti koža na njih in da so mi žalostne oči. Zajokala sem in zbežala v mesto. O, kje je bilo zlato, da bi vsaj očetu pomagala z njim! Čez mesec dni so pokopali še njega.

Po njegovi smrti sem iskala nove službe. Toda neprijazni so bili odgovori in neprijazne oči, ki so se s smehom zagledale v moj obraz. Vrnila sem se k stari gospodinji. Ni bila več prijazna odslej z menoj in gospod Beppo je postajal predrznejši. Ni hotel videti, da sem prejokala večere in gledala v nočeh izpod podstrešja na morje, ki me je pričelo vabiti čudnosladko. Nočoj pa je Beppo navalil v mojo sobico. Pijan je bil in spačeni obraz se je zazrl v me. Na hodniku se je smejala gospodinja in ga bodrila

je glas vesti spreobrnili. Šel je k našemu poslaniku, skesano vrnil potni list za Ameriko ter se vrnil v Sento, da odsedi zaslužno kazni.

Kaj je novega na deželi?

Pevma.

Z ozirom na dopis z dne 19. okt. t. l. nas prosi poljski čuvaj Jožef Furlan naj priobčimo sledeče: Vseh ptičjih lovcev ni mogoče naznaniti oblasti, ker imajo mnogi uradno dovoljenje za lovljenje ptic. Glede zahteve, naj bo čuvaj jutraj bolj zgoden, je treba pripomniti, da čuvaj po službenih predpisih ni vezan na ure. Sicer pa: kdor čuva, ali čuvaj spi, z njim nič prida ni.

Solkan.

Dne 7. sept. je bil predsednik obveščen, da je naše prosvetno društvo razpuščeno. Tudi vaje za cerkveno petje se morajo vršiti v cerkvi. Mladina društvo zelo pogreša in se vprašuje: Kaj sedaj? Kličemo vsem fantom in dekletom: Ne obupajte! Držite se krepko načel, po katerih ste se ravnali kot zavedni društveniki! Ogibajte se plesov in slabe družbe in ne zapravljajte časa s posedanjem po gostilnah in brezplodnim kvartanjem! Vzemite v roko dobre knjige in naše časopise in praznina, v katero ste zdaj neprostovoljno zašli, bo izpolnjena!

Gabrije pri Sovodnjah.

V četrtek predpoldne so bili prepeljani v Gorico na okrašenem vozu naši novi zvonovi. V ponedeljek smo jih dobili iz livarne, v četrtek jih je pa v Gorici blagoslovil prezvizišni knezonadškof. V kratkem bodo viseli v našem zvoniku in po dolgih letih zopet vabili duhovljane v božji hram. Prav veseli smo, da se nam je vresničila naša iskrena želja.

Batuje.

Dne 26. okt. se je poročil g. Joško Koron iz znane tukajšnje družine z gđ. Marico Štanta iz ugledne selske hiše. G. Joško Koron je bil poštvovalen prosveten delavec in je bil zadnji predsednik našega prosvetnega društva. Mlademu paru želimo obilo blagoslova božjega na novi poti.

Sežana.

V mesecu okt. t. l. je bilo na trgu 1815 glav živine, in sicer: 695 krav in volov, 171 telet, 233 konj in 716 prešičkov. Živina pregledana od živalozdravnika g. dr. Fabbrovicha je bila vsa zdrava. Cena goveji ži-

glasno. On pa se je bližal, bližal. Zakričala sem, udarila v obraz, ki se je sklonil k meni in zbežala v noč. Kot blazna mi je bila misel in hitela sem k morju, ki me je klicalo v greh. Prišel si, me rešil smrti. Ni so hudobne tvoje oči in človek si mojega rodu.«

Julij Marolt je poslušal. Med pripovedovanjem mu je bilo v duši bridko. Dekle je sedelo kot na koncu križevke poti ob njem. Hipoma pa je dvignil glavo in oči so mu zagorele v srd.

»Anica, ti si Pepelka naša, a nisi sama. Sto jih je in tisoč jih je. Mi pa sedimo in čakamo. Nikem kraljevi iz pravljice. Delavec v tovarni sem, toda kljub temu ti kličem: Bodi moja in pojdi z menoj! Ne boji se moja roka dela in mišice na njej so jeklo. Pojdi, da sezidava grad, ki bo ključoval burji, ki vihra čez Kras in vrta v valove. Beseda je več kot kraljevi iz pravljice, delo je več kot beseda. O, saj je Bog še dober. Pojdiva k njim in vlivajva jim v duše pravega zlata, da ne bodo več Pepelke, ampak kot hčerke solnca.«

Prelepa je bila noč, ko sta se vračala v kamenito mesto. Vse nebo je bilo posejano z zvezdicami. Bila sta lepa v zlati nebni luči in burja se je zaman zaganjala v dva nova močna človeka. (Konec.)

vini žive teže I. vrste od L 250—280 stot, II. vrste od 200—240 lir. Konji po pasmi in lepoti od 1000 lir naprej. Teleta mrtve teže od 450—500 lir stot. Prašiči 5—10 tedenski od 80—150 glava.

Kupčija v obče dobra. Sejem sv. Justa se je vršil 3. t. m. Ta dan smo imeli tudi tombolo in nepotrebni ples. Navadni mesečni sejmi se vršijo še 12. in 22. vsakega meseca. Ako padejo ti dnevi na nedeljo ali praznik, se vrši sejem naslednjega dne.

Pisma naših izseljencev.

Pismo iz Švice.

Slovenski fantje, ki delamo v sicer mali krasni Švici, pošiljamo pozdrave svojim staršem, bratom, sestram, sorodnikom, fantom in dekletom, pa tudi naši »Gor. Straži«, ki nam tako redno prinaša novice iz ljube nam domovine. Z burnim veseljem planimo vselej po njej, da bi čim prej zvedeli, kaj je novega. Že nekaj časa sem pa nam prinaša samo neprijetne vesti, kar po cele stolpce imen razpuščenih društev. Ni čuda, če se naši mladeniči tako močno izseljujejo, ker v naših krajih ni zaslužka, ako bi človek delal tudi za manjše plačilo. Vsak se nekaj časa obotavlja in pričakuje boljših časov. Ker se pa razmere nočejo zboljšati, si naveže culo, eden prej drugi slej jo vrže na rame, ter žalosten zapušča domovino. Ivan Žnidarčič, Ivan Stanin, Feliks Mugerli, Alojzij Bajt, Anton Žnidarčič in Anton Žnidarčič vsi iz Marijinega Celja nad Kanelom.

Listnica uredništva.

Fant = domačin, Dol. Tribuša: Če je Vaše poročilo resnično, potem bi bil zadnji čas, da se prizadeji boljšajo. Ker se pa niste podpisali, ne moremo dopisa priobčiti.

M. K., Sv. Lucija: Pravite, da ne dobite v »G. St.« gostoljubnega kosička kljub temu, da trdimo, da je naš list na razpolago za vse pritožbe. Opozoriti Vas moramo na nekaj! Med pritožbami je treba razločevati. So take, ki so umestne, dovoljene in spadajo v javnost, so pa tudi take, ki slišijo med vaške čenče ali pa so nevarne in jih zato ne moremo in ne smemo objavljati. V Vašem zadnjem dopisu, ki se bavi z zelo resno zadevo je n. pr. cela kopica takih nepotrebnih in kvantarskih zbadljivk, ki gotovo ne spadajo v resen list. Ozirajte se na to in pišite nam samo stvari, o katerih smatrate, da je res potrebno, da zve o njih širša javnost. Po zdravljeni.

Idrija in drugi kraji. Sporočamo, da protestov, ki so nam jih doposlali katoliški starši, radi izredno težkega položaja ne moremo priobčiti. Ker pa so starši po vesti odgovorni za to, da nihče ne odvrča otrok od nedeljske službe božje, naj pošljejo protestno spomenico g. prefektu in notranjemu ministrstvu ter naj obenem o tem koraku obvestijo cerkvena oblastva.

F. Š., Sp. Idrija: Vaše pripombe glede ponašanja nekaterih deklet in glede raznih drugih nerodnosti, so prav umestne, vendar se nam zdi, da bi z objavljanjem dopisa stvari le škodovali, ker bi povzročili medsebojne prepire.

Ukazljen, Rute: Zadeva radi društva je sedaj po razpustitvi zastarana in se po našem mnenju ne splača jo sedaj pogrevati. Popivanje in plesno norenje obsojamo vedno in ga moramo obsoditi tudi, če se dogodi v vaši vasi. Skrajni čas bi res že bil, da bi se fantje ob pri- liki naborov zadržali pametnejše kakor se to navadno godi. Če jim delajo pa še dekleta tovarišijo, je res žalostno. Naj za danes to zadostuje.

Tržne cene

dne 3. novembra 1927,

Česnik kg L 1—1.10; sveže zelje L 0.60—0.70; kislo zelje L 1.60 do 1.80; cvetača L 1.40—1.60; čebula L 0.80—0.90; navaden fižol L 1.80; fižol koks L 2.20; koromač L 2.60; salata L 1—1.40; indijiva L 0.60 do 0.70; jajčniki L 0.60—0.80; krompir L 0.50—0.60; paradižniki L 0.80 do 0.90; sveži grah L 2.40—2.80; sladka repa L 0.30—0.40; kislja repa L 1 do 1.20; špinača L 0.70—0.80; zelena L 0.80—0.90; fižol v stročju L 1.60 do 2; motovilec L 1.60—1.80; vrzote L 0.60—0.70; bučice L 1.30—1.60; kostanj L 0.70—0.90; suhe fige L 1.60—1.80; jabolka L 1.40—2.60; maroni L 1.20—1.50; hruške L 1.60 do 2.60; namizno grozdje L 2 do 3.40; naravno maslo L 14—15; presno maslo L 17—18; mleko liter L 1—1.10; trčan med L 10; sladka smetana kg L 12; skuta L 4; jajca kos L 0.65—0.70.

Novi avtomobilni vozni red.

Od 23. oktobra dalje je vpeljala tvrdka Ribi stalno avtomobilno zvezo s Solkanom in Ločnikom.

V Solkan vozi korijera od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer vsako uro. Odhod iz Travnika točno ob vsaki uri t. j. ob 7, 8, 9, itd. Povratek iz Solkana, kjer se korijera ustavi na trgu, je pol ure pozneje, t. j. ob 7 in pol, 8 in pol, 9 in pol itd.

V Ločnik odhaja korijera ravnotako vsako uro, in sicer od 7.20 zjutraj do 7.20 zvečer. Vrača se iz Ločnika po 20 minutah, t. j. ob 7.40, 8.40, 9.40 itd. Postajališče korijere je v via IX. Agosto.

Na pokopališču ob Mirenski cesti vozi korijera vsak dan ob 3. uri popoldne in se vrača ob 4. uri.

Gorica = Ajdovščina = Postojna.

Odhod iz Gorice zjutraj ob 6.10 uri, prihod v Ajdovščino ob 7.40, prihod v Postojno ob 9.50.

Odhod iz Gorice ob 1.15 popoldne, prihod v Ajdovščino ob 2.30. (Naprej ne vozi.)

Odhod iz Gorice ob 4. uri popoldne, prihod v Vipavo ob 5.50. (Naprej ne vozi.)

Odhod iz Postojne ob 2. uri popoldne, prihod v Gorico ob 5.30.

Odhod iz Vipave ob 7. uri zjutraj, prihod v Gorico ob 8.50.

Odhod iz Ajdovščine ob 7.10, prihod v Gorico ob 8.25.

Gorica — Idrija.

Odhod iz Gorice ob 6.10 zjutraj in 4. uri popoldne, prihod v Idrijo ob 9.50 zjutraj in ob 7.50 zvečer.

Odhod iz Idrije ob 5.15 zjutraj in ob 3. popoldne.

Druga ob nedeljah ne vozi. Tudi dnevne zveze med Idrijo in Ajdovščino pozimi popoldne ni.

Gorica — Čedad.

Odhod iz Gorice ob 4. uri popoldne, prihod v Čedad ob 5.35 pop.

Odhod iz Čedada ob 8.10 zjutraj, prihod v Gorico ob 10. uri.

Poleg te korijere vozita v tej smeri še dve: prva vozi do Krmina, kamor odhaja ob 12.25 pop., druga vozi samo do S. Lorenzo di Mossa in odhaja ob 4.15 pop.; v nasprotni smeri odhaja prva iz Krmina ob 1.35 pop., druga ob 7.15 zjutraj.

Gorica — Komen.

Odhod iz Gorice ob 2. uri pop., prihod v Komen ob 3.40 pop.; v nasprotni smeri odhaja iz Komna ob 7. uri zjutraj in dospe v Gorico ob 8.45. Ta korijera v nedeljah ne vozi.

Gorica — Trnovo — Lokve.

Odhod iz Gorice ob 2.10 pop., prihod na Lokve ob 4. uri pop.; v nasprotni smeri odhod iz Lokev ob 7. uri zj., prihod v Gorico ob 8.45. V nedeljah odpade.

Vozni red korijer: Gorica — Čepovan in Gorica — Dobrovo je ostal neizpremenjen.

Koledarček.

7. nov. ponedeljek, Engelbert.
 8. nov. torek, Bogomir, šk.
 9. nov. sredo, Božidar, m.
 10. nov. četrtek, Andrej Av., sp.
 11. nov. petek, Martin, šk.
 12. nov. sobota, Martin, p.
 13. nov. nedelja, Stanislav Kost-
 ka, spoznavavec.

VABILO

k izrednemu občnemu zboru »Slo-
 venske Čebelarke Zadruga« v. z. z
 o. j. v Gorici, ki se bo vršil dne 13.
 novembra 1927. ob 9. uri predpol-
 dne v Gorici, Via S. Giovanni 6.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnje seje.
2. Poročilo načelstva.
3. Razpust zadruga.
4. Slučajnosti.

Ako ne bo občni zbor sklepčen
 ob določeni uri, se bo vršil glasom
 pravil, člen 26. drugi občni zbor pol
 ure pozneje ob vsakem številu na-
 zvočih članov.

Slovenska čebelarska zadruga v
 Gorici, Via S. Giovanni 6, prodaja
 satnice, A. Ž. panje novejšega si-
 stema, trčalke, matične rešetke in
 drugo po najnižjih cenah.

Franc Prencis, izdelovatelj orgel
 in harmonijev v Solkanu se pripo-
 ča preč. duhovnikom in drugim za
 vsa v to stroko spadajoča dela in
 popravila. Pregledi brezplačno!

Iščem kovaški brus od 130 kg do
 250 kg. Plačam po dogovoru. Na-
 slov pove uprava »Goriške Straže«.

Lloyd Sabaude.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 4. 11. 1927.

»Conte Rosso« 22. 11. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Tomaso di Savoia« 10. 11. 1927.

»Conte Verde« 17. 11. 1927.

»Maria Cristina« 24. 11. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v
 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 20. 12. 1927.

Informacije daje in sprejema
 prednaročila na vozne listke za
 stopnik

F. Rosich, Gorica,
 Via Contavalle št. 4.

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

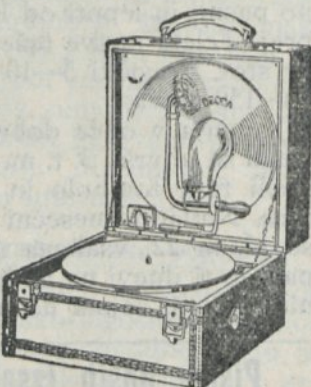
v GORICI

Piazza della Vittoria šte. 20

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka
 ali pa za sobe,
Decca z veliko
 zalogo plošč z
 modernimi slo-
 venskimi pes-
 mimi. Pritikline
 za gramafone,
 (peresa)

in popravila v
 knjigarni WO-
 KULAT Gorica
 Corso, Tel. 347

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potreb-
 ščin 20% ceneje kot povsod dru-
 god. J. Saksida, trgovec z mrtv.
 predmeti. Dornberg št. 3.

Na prodaj je hiša z eno njivo
 zemlje tik glavne ceste na Ajševici
 št. 148. Natančneje pojasnila daje
 Josip, istotam.

Iščem kolona za obsežno lepo
 posestvo na Planini pri Vipavi.
 Prednost imajo vinorejci, najmanj
 2—3 delavci. Naslov: Stanko Marc,
 Skopo 21, p. Dutovlje (Dutto-
 gliano).

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiologični kabinet je odprt:
 v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)
 v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sre-
 dah in petkih ob pop. urah).

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v
ušesih, nosu in grlu,

bivši operator na univ. klinikah prof.
 Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in
 assistent prof. Brunetti v oddelku za
 nosne in ušesne bolezni v mestni bol-
 nišnici v Benetkah je odprl ambulatorij
 v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej Teatro).
 Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega po-
 sebno priporočljiva proti prehladu
 in za ojačenje korenin. Steklenica
 po 6 lir — se dobiva v lekarni Ca-
 stellanovich, lastnik F. Bollafio,
 Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici,
 Via Carducci 9 pri Fiegel.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

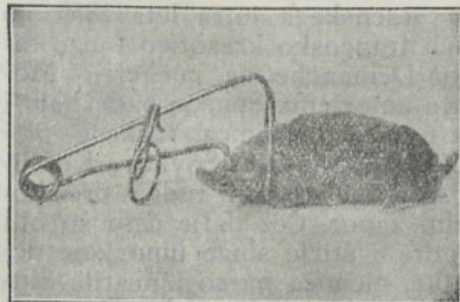
Zdravljenje živčnega trganja v laktih in
 v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Kmetovalci!

Sprejemam prednaročila za mlada cepljena drevesca
 breskev, hrušk, jablan, češpelj in marelic. — Drevesca
 naročim iz Massalombarde in so najboljših tamkajšnjih
 vrst. Cena bo približno L 3.50 za drevesce. Naročila brez
 1/3 na račun ne bom upošteval. Naročajte v jeseni, ker
 dobite boljše blago!

Jušt Ušaj, Gorica

Piazza della Vittoria št. 4

Plačam najvišje cene za naravne kože vseh divjih živali
 vštrevši krte; strojenje in izdelovanje; prodaja pasti,

WINDSPACH, Via Carducci 6, GORICA

KONFEKCIJSKA TRGOVINA

GIUSTO VUGA

(V NOVIH PROSTORIH)

Corso V. Em. 9 GORICA Corso V. Em. 9

Najstarejša v provinci

nudi ob priliki novega znižanja plač z vsemi
 plačilnimi olajšavami cenjenim odjemalcem:
 Plašče za gospe, izgotovljene obleke, kožuhovino,
 pletenine, nepremočljive dežne plašče i. t. d. i. t. d.

BOGATA IZBERA BLAGA

**ZA OBLEKE, POVRŠNIKE IN PLAŠČE
 ZA GOSPODE IN GOSPE**

Obleka kompletna po meri od 375 lir naprej
 Površniki . . . po meri od 275 lir naprej
 Plašči . . . po meri od 325 lir naprej

Najbolj znana krojačnica prvega reda

Posebni izdelki po meri

**Uniforme za častnike in pod-
 častnike Kr. vojske in milice
 kakor tudi za uradnike i. t. d.**

BOGATA ZALOGA pletenin za otroke, moških
 srajc, kap, nogavic, ovratnikov, kravat, šerp,
 rokavic i. t. d.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50,000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10,000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec,
 Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo,
 Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4 1/2 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše
 obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškod-
 nine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.